

Kanske är det första vid dagens slut

Kanske är det först vid dagens slut
som trånga gränser plånas ut
och ögon som hör själen till
kan se hur högt och långt dom vill,
kanske är det först i kvällens ro
man stjärnor som ett tecken ser:
Nu bygger nattens ljus en bro
mot något större, något mer

Kanske är det först vid nattens gräns
den ofattbara närhet känns
där korset blir en öppen famn
och hjärtats gråt får heligt namn,
kanske är det först i kvällens frid
som själen har sin blomningstid
och öppnar sej och stilla ler
mot något större, något mer

Kanske är det först vid ett farväl
man hittar svaret i sin själ
och utan frågor bara vet
att kärlek är vår evighet,
kanske är det först när dagen flytt
den vägen som man avstängd ser
går vidare mot något nytt,
mot något större, något mer

Kanske är det först vid dagens slut
när tidens timglas rinner ut
ja kanske är det då man får
en aning om vart vägen går,
kanske är det först vid kvällens ro
man anar att det går en bro
från världen, den man hör och ser
mot något större, något mer

Ur Atle Burmans bok "En aning om evighet"
Argument förlag AB, Varberg